

ISSN 2587- 2001

ANASAY

3 Aylık Ulusal Hakemli - Süreli Dergi -Yıl:1 – Sayı:2- Kasım 2017

koynunda büyüdüük

ANASAY

3 Aylık Ulusal Hakemli - Süreli Dergi - ISSN 2587- 2001

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
GENÇDES

KAMU HUKUKU (GENEL KAMU HUKUKU) SOSYAL VE EKONOMİK HAKLAR VE HAKLARIN BÜTÜNLÜĞÜ İLKESİ
PUBLIC LAW (GENERAL PUBLIC LAW) SOCIAL AND ECONOMIC RIGHTS AND INTEGRITY OF RIGHTS PRINCIPLE

Hocam Mehmet AKAD'a

Neslihan Aybike CEYLAN*

ÖZET

Temel hak ve hürriyetler üç gruba ayrılır. Bunlar negatif statü hakları, pozitif statü hakları, aktif statü hakları olarak ifade edilmektedir. Haklar varoluşları itibariyle birbirlerini bütünleyici ve destekleyici niteliğe sahiptir.

Sahip oldukları içerik ve onlara koruma sağlayan yetkinin farklılığına göre haklar, çeşitlilik göstermektedir. Hakkın, hukuken güvence altına alınan bir menfaat olduğundan hareket edilerek yapılan tasnifle kamu hukuku ve özel hukuk ayırımına varılmaktadır.

Bireyin varoluşundan kaynaklanan birinci kuşak hakları güvence altına alan (devlet), değişen ve gelişen toplumsal yaşamla bu güvencenin bir adım ötesine giderek haklar yelpazesini genişletmiş ve bireyin sosyal ve ekonomik varlığını konu edinen ikinci kuşak hakları tanımıştır.

İkinci kuşak hakların konusunu teşkil eden bireyin sosyal ve ekonomik haklarının, hakların bütünlüğü ilkesi ve hakların kullanılmasında izlenen sistemler göz önünde bulundurulup incelendiğinde birincil kuşak haklar karşısındaki konumu, bunların birey tarafından ne derece doğrudan talep edilebilir olduğu, bu çalışmanın konusunu teşkil etmektedir.

Anahtar kelimeler: Hak Kavramı, Hakların Sınıflandırılması, Hakların Bütünlüğü

* Kadir Has Üniversitesi, aceylan113@gmail.com

ABSTRACT

Basic rights and liberties are divided into three groups; rights of status negativus rights of status positivus rights of status activus. Rights have integral and supportive qualifications to each other by nature.

Rights vary according to content they have and difference of authority which protects this content. A distinction is revealed between public law and private law moving from a dissection which considers right as a benefit which is guaranteed by law.

The state, which secured first generation rights arising from individual's existence, expanded right range by moving ahead of this security with changing and developing social life and gave second generation rights which are about social and economic existence of individual.

This study aims to find out the position of second generation right against first generation rights and to what extend these rights are directly claimable by the individual when social and economic rights of individual, which organize second generation rights case, are analyzed by taking into consideration systems which are followed for rights of integrity principle and using rights.

Key Words: Concept of right, classification of rights, integrity of rights

GİRİŞ

Geçmişten beri hak kavramı özgürlük, eşitlik, adalet gibi kavramlarla birlikte anılmıştır. Hakların bu kavramlarla ilişkisi olmakla birlikte bu kavramlardan oldukça farklı olduğu yönler de vardır. İnsan hakları, insanın doğmasıyla kazanıldığı haklar olduğu gibi bazı haklar ise anne karnında iken kazanılmaktadır. Bu haklar, bireyin insan olarak varlığını, saygınlığını ve insanca yaşam koşullarını oluşturması için gerekli olan haklardır. Çağdaş demokratik devletlerde, insan haklarının korunması ve gerçekleştirilmesi devletin varlığının temel nedenlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Devletler bireyi haklarla güvence altına almaya çalışmaktadır.

Haklar, sahip oldukları içerik ve onlara koruma sağlayan yetkinin farklılığına göre çeşitlilik göstermektedir. Hak kavramı ile birlikte hakların korunması, kural olarak devlet tarafından gerçekleştirilir. Buna hakların kamu gücü ile korunması denir. Ancak bazı durumlarda kişiler haklarını bizzat kendileri de

korumak zorunda kalabilir. Hakkın, hukuken güvence altına alınan bir menfaat olduğundan hareket edilerek yapılan tasnifle kamu hukuku, özel hukuk ayrımına varılacaktır. Özel hukuk, toplumsal yaşamdaki eşitler arası ilişkileri düzenler. Özel hukukun kendi içinde birçok dalları vardır. Örnek verecek olursak; Medeni Hukuk, Borçlar Hukuku, Ticaret Hukuku, İcra ve İflas Hukuku, İş Hukuku gibi. Kamu hukuku ise haklarını toplum sözleşmesi vasıtasıyla bir egemene devreden birey ile devlet arasındaki ilişkiyi konu almaktadır. Bir başka ifade ile bireyin devletten ne tür haklar talep edeceği kamusal hakların konusudur. Kamu Haklarını örneklendirecek olursak; Anayasa Hukuku, İnsan Hakları Hukuku, Ceza Hukuku, İdare Hukuku ve Vergi Hukukunu sayabiliriz.

İnsan Hakları veya temel yaşama hakkı, kişi güvenliğinden ve dokunulmazlığından ibarettir. İnsan Hakları içinde yer alan birinci, ikinci ve üçüncü kuşak hakların tümü insan hakları evrensel bildirgesinin içerisinde yer almaktadır. Esasen bireyin varoluşundan kaynaklanan birinci kuşak haklarını güvence altına alan devlet, değişen ve gelişen toplumsal yaşamla bu güvencenin bir adım ötesine giderek haklar yelpazesini genişletmiş ve bireyin sosyal ve ekonomik varlığını konu edinen ikinci kuşak hakları tanımıştır.

Sosyal ve ekonomik haklar bu kapsamda Anayasa'da düzenlenen haklardır. Anayasanın üçüncü bölümünde 41. madde ve devamında Sosyal ve Ekonomik Haklar ve Ödevlere yer verilmiştir. Toplu iş sözleşmesi, grev hakkı ve lokavt, sosyal güvenlik hakları üçüncü bölümde güvence altına alınan haklardan bazılarıdır.

Sosyal ve ekonomik hakların, insan hayatındaki köklü gelişmeler ışığında düşünüldüğünde, giderek artan bir önem arz etmesi ve bu denli elzem bir meselelenin, geniş kapsamlı güvenceye sahip olması gerekmektedir.

Yukarda sözü edilen bu güvencenin boyutlarının en az birinci kuşak haklar kadar geniş kapsamlı, etki gücü yüksek olması hususu Türkiye ve model devletler göz önünde bulundurulup incelenecektir.

İkinci kuşak hakların konusunu teşkil eden bireyin sosyal ve ekonomik haklarının, hakların bütünlüğü ilkesi ve hakların kullanılmasında izlenen sistemler göz önünde bulundurulup incelendiğinde birincil kuşak haklar karşısındaki konumu, bunların birey tarafından ne derece doğrudan talep edilebilir olduğu, bu çalışmanın konusunu teşkil etmektedir.

Genel Olarak Hak Kavramı

Hak kavramı, hukuk açısından temel kavramlardandır. Hak, hukuk düzeninin kişilere tanıdığı ve koruma altına aldığı yetkililerdir. Hakların konusu kişiler ve eşya olup, hakların sahibi ise gerçek ve tüzel kişilerdir. Hukuki düzende hak olmazsa olmazdır. Kelime kökeni itibariyle araştırıldığında hukuk kelimesinin hak gibi “*hak ve hukuk kelimelerinin köken itibariyle Arapça’ya ait olduğu*” arapça kökenden geldiği ve hak kelimesinin çoğulu olarak görülür (Dural 2013:1 vd.).

Hak Kavramı

Hak kelimesine bir tanım getirilmek amacıyla pek çok farklı görüş ortaya atılmıştır. Bunlardan biri “irade teorisi” olarak anılan terimdir. Bu teorinin bilinen destekçilerinden biri olan Windsheid’a göre hak “*Fertlere tanınan bir irade hâkimiyeti veya irade gücüdür.*” (Tuhr 1983: 54 vd). Bu teoride esas olan irade hâkimiyetinin gücü ve yöneldiği hedefdir. Kişiler bu irade hâkimiyeti ile kendi iradelerini gerçekleştirebilir veya üçüncü kişileri bu hâkimiyete uygun davranmaya yöneltebilirler.

Hak kavramına “...yaygın bulunan yaklaşımla özgürlükleri koruyan, onu kurumsallaştıran, yani yapma ya da yapmamaya ilişkin herhangi bir baskının yokluğu biçiminde somutlaşan bir özgürlüğün, başka bir adlandırma ile devrim serbestisinin hukuksal kimlik altında görülmesidir” şeklinde bir tanımlama da yapılmaktadır (Gemalmaz 2011:11 vd.).

Hak kavramına dair diğer bir görüş ise irade teorisinin yalnızca hakkın dış görüntüsüne bir temel oluşturduğu, esasa dair bir açıklama getiremediğine dayanarak ortaya atılan ‘*menfaat teorisi*’dir. Bu teori, bireylerin çok sayıda menfaatlerinin olduğunu fakat hepsinin hukuki bakımdan korunması gereken çıkarlar olmadığından yola çıkarak, ancak hukuk düzeni tarafından korunan niteliği itibariyle dikkate alınan menfaatin bir hak teşkil edeceğini savunur. Hukukta hak kişilerin çeşitli biçimlerde davranması, ayrıcalıktan yararlanması için hukuken tanınan yetki, güç, özgürlük, imkân şeklinde tanımlanmıştır (Sungurbey 2003: 152).

Hak, insanın varoluşunun ayrılmaz bütünüdür. Kişilerin iradeleri ile yöneldikleri davranışları gerçekleştirme aracı olarak hukukun onlara tanıdığı yetkiyi kullanmaları hakkın kişiye sağladığı pozitif bir etkidir. Buradan hareketle bireyin iradesi sonucu hakları sınıflandırmak mümkündür.

Hakların Sınıflandırılması

Temel hak ve hürriyetlerin sınıflandırılmasında kullanılan en yaygın yöntem, Georg Jellinek'in geliştirdiği "Jellinek Üçlüsü" olarak anılan yöntemdir. Bu yöntemde göre temel hak ve hürriyetler üç gruba ayrılacaktır; Negatif statü hakları, pozitif statü hakları, aktif statü haklarıdır (Jellinek 1913: 51-57).

Negatif statü hakları, (status negativus) bireyin devlet tarafından dokunulamayacak haklarını ve bu hakların kullanımının sınırlarını çizen haklardır. Bu haklara, kişiyi devlete karşı koruyan haklar olması nedeniyle, "koruyucu haklar" da denir. Niteliği itibarıyla devlete bireylerin kişisel haklarına saygı duymak sınırlarını işgal etmemek yükümlülüğü yükler (Gözler 2000: 203).

Pozitif statü hakları ise bireylerin devletten talep edebilme haklarıdır. Bu haklar anayasanın ilgili bölümünde bu çalışmanın konusunu teşkil eden sosyal ve ekonomik haklar ve ödevler olarak başlığıyla yer alır. Aktif statü hakları ise kişinin devlet yönetimine katılmasını sağlayan haklar olarak tanımlanmaktadır (Anayurt,1998: 69). Hakların sınıflandırılmasında kullanılan bir diğer yöntem olan kuşak sistemi ise hakları kronolojik olarak birinci kuşak haklar, ikinci kuşak haklar, üçüncü kuşak haklar şeklinde ayırmaktadır. Birinci kuşak haklar tarihsel olarak ilk ortaya çıkan haklar olup, kişi haklarını ve siyasal hakları içerirken, ikinci kuşak haklar sosyal ve ekonomik hakları içermektedir. Son olarak üçüncü kuşak haklar, çevre hakkı, barış hakkı gibi yeni insan hakları olarak adlandırılan hakları kapsar.

Haklar, konuları, devredilmeleri, hukuki etkileri bakımından farklı sınıflandırılmalarına tabi tutulmaktadır (Gözler 2000: 203). Fakat bu sınıflandırmaların yarattığı suni ayrımların ötesinde insan hakları, onlardan yararlanan bireyler açısından ayrılmaz bir bütünün parçalarını teşkil etmektedir.

Hakların Bütünlüğü İlkesi

Hürriyetlerin bütünlüğü ya da hakların bütünlüğü, temel haklar konusunda yapılan sınıflandırmalara, ayrımlara rağmen hakların bütün olduğunu belirtir. "Bir kişi ancak, temel hak ve hürriyetlerin bütününe sahip olmak şartıyla özgür olabilir. Şüphesiz ki, kişinin özgür olması için her şeyden önce negatif statü haklarına, yani bireysel haklara sahip olması gerekir" (Kapani, 1993: 6-7). Negatif statü haklarına sahip olan birey devlet tarafından dokunulamayacak hakları vasıtasıyla aslında devlete karşı korunur. Bu birey açısından özgür olmak

anlamına gelir. Barınma ve beslenme ihtiyacını karşılayamayan kişi açısından bu haklara sahip olmak, hayat standartlarını normal şartlar altında yürüten bireye oranla anlamsız olacaktır. Çünkü birey henüz temel ihtiyaçlarını karşılayabilecek duruma erişmemiştir. Bu nedenle kişinin pozitif statü hakları yani sosyal hakları vasıtasıyla siyasal haklara da sahip olması gerekir (Akad, 2016: 1 vd.)

Anayurt'a göre "...kişinin pozitif statü haklarına yani sosyal haklara da sahip olması gerekir. Nihayet, bu bireysel ve sosyal haklara sahip olan kişinin, aktif statü haklarına yani siyasal haklara da sahip olması gerekir. Çünkü yönetime katılmadığı bir devlette kişinin bu hakları geri alınabilir. Görüldüğü gibi hürriyet özünde bütündür. Buna hürriyetin monizmi ismi verilir." (Anayurt 2000: 48-49). Kişiler bu hakları aracılığıyla devlet yönetimine katılabileceklerdir.

İnsan hakları, kendi içinde bölümlere ayrılabilir olsa dahi, devlet tarafından, öncelik itibarıyla bir sıraya konulmaması bireyler açısından önemlidir (Anayurt 2015:50 vd.). Bu haklara getirilen öncelik sırası, haklar arasında hiyerarşik bir düzen oluşturacak ve bu sistematığe bağlı olarak hakları güvence altına alırken birini diğerinden üstün tutmak gerektiği yanılığını meydana getirecektir. Ancak bireyin Anayasa ile güvence altına alınan bu hürriyetlerinin birini diğerinden ayrı tutmak mümkündür (Gözübüyük 2013:2).

Hakların Bütünlüğü Çerçevesinde Sosyal ve Ekonomik Haklar

Haklar varoluşları itibarıyla birbirlerini bütünleyici ve destekleyici niteliğe sahiptirler. Örneğin; Anayasa 26. maddesi düşünceyi açıklama ve yayma hürriyetinin sınırlarını çizerken diğer yandan 34. maddesiyle toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkını güvence altına alır. Bu açıdan bakıldığında, düşünme ve kanaat özgürlüğü güvence altında olmayan bir bireyin düşüncelerini açıklama ve yayma konusunda bir özgürlüğü olduğu hiçbir surette söylememeyecektir. Ancak düşünme ve kanaat özgürlüğü Anayasa ile güvence altına alınmış bir birey, düşüncelerini ve kanaatlerini yine Anayasanın ona tanıdığı güvence ile özgürce dile getirme ve yayma hakkına sahip olabilecektir. Anayasa'nın düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti başlıklı 26. maddesi; "*Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resmî makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak ya da vermek serbestliğini de kapsar. ... Haber ve düşünceleri yayma araçlarının kullanılmasına ilişkin dü-*

zenleyici hükümler, bunların yayımını engellemek kaydıyla, düşünceyi açıklama ve yayma hürriyetinin sınırlanması sayılmaz. Özgürlüklerinin korunması amacıyla ve kanunla sınırlanabilir...” şeklinde düzenlemiştir.

Anayasa'nın 34. maddesi toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkını düzenler; *“Herkes, önceden izin almadan, silahsız ve saldırısız toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkına sahiptir. Toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkı ancak, millî güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlığın ve genel ahlâkın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması amacıyla ve kanunla sınırlanabilir”*.

Toplu olarak düşüncelerini paylaşmak, istişare etmek isteyen bireyler açısından kullanılabilir araçlardan biri toplantı ve gösteri yürüyüşüdür. Yarsuvat, toplantıyı; *“...birçok kimsenin, ortak menfaatlerini korumak veya belli görüş ve fikirleri yaymak üzere, geçici bir süre için, genel yollar, parklar dışında bir araya gelmelidir.”* şeklinde tanımlar (Yarsuvat 1978:1 vd). ‘Toplanma’, Eski Yunan’da siyasi meselelerin görüşülmesi üzerine halkın ‘Forum’ denilen alanda bir araya gelmeleri ile gerçekleşirdi. Eski Yunan’dan itibaren kullanılan, halkın düşüncelerini paylaşma yolu için kullandıkları bu araç, insan haklarına ilişkin güvence sağlamayı amaçlayan uluslararası sözleşme olan, 10 Aralık 1948 tarihli Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi ile *“spiritüel, toplu ve siyasal özgürlükler”* (m.18-21) başlığı ile ele alınmıştır (Kaboğlu 1998:117).

Toplantı özgürlüğüne 11. maddesi ile değinen, ikincil kaynak ise Avrupa İnsan Hakları sözleşmesidir. Roma’da imzalanan 3 Kasım 1953’te yürürlüğe giren sözleşme, toplantı özgürlüğünü 11. maddenin birinci fıkrasında düzenler; *“Herkes barışçı amaçlarla toplantılar yapmak, dernek kurmak, ayrıca çıkarlarını korumak için başkalarıyla birlikte sendikalar kurmak ve bunlara katılmak haklarına sahiptir”*. Toplanmanın amacı kişilerin çıkarlarını korumak yönünde vardıkları ortak kanaat üzerine yaptıkları fikir alışverişidir. Kaboğlu bu konuda; *“...düşünce değişiminde bulunmak veya belli ortak çıkarları savunmak amacıyla bir araya gelerek belli fikir ve kanaatler çerçevesinde kamuoyu oluşturma ya da siyasal karar organlarını etkileme ereğine yönelen topluluk”* demektedir (Kaboğlu 2012: 50 vd.).

Düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti ile toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkının birbirlerinden bağımsız düşünülmesi olanaksızdır. Temel hak ve özgürlüklerin ve kanaat düşünceyi açıklama ve yayma hürriyeti ve top-

lantı ve gösteri yürüyüşü örneğinde olduğu gibi birbirinden ayrılmaz nitelikleri bireyler açısından büyük önem arz etmektedir. Bu hak ve özgürlükleri koruyan otorite bakımından da oldukça önemli niteliktedir. Demokratik bir toplumda bu hakların birey bazında kullanımını en üst seviyeye taşımak, erişilebilir kılmak yine bu otoritelerin başlıca görevlerinden olduğundan hakların kronolojik sınıflandırılmalarına göre birini diğerinden daha üstün tutarak, daha yüksek bir koruma gücü sağlamak olası olmamalıdır.

Anayasalar bireylere hak ve özgürlükler ve özgürlükler tanımakta, bireyler ise bu hak ve özgürlüklerini Anayasal sınırlar içerisinde, sınırsız ve aşırı olmayan şekilde kullanmaktadırlar. Toplumsal yaşam sürdüren bireyin bu hak ve özgürlüklerini sınırsız biçimde kullandığını veya kullanılabileceğini düşünmek, beraberinde anarşi ve mutlak kargaşa ortamı getirecektir. Fakat aynı şekilde temel hak ve özgürlüklere, devlet tarafından kamu düzenini koruma gayesiyle özüne dokunacak biçimde sınırlamalar getirmek, demokratik toplumun gerekliliklerini yerine getirmemek, bireylerini ve haklarını koruyan güvence altına alan otorite fikrinden uzaklaşmaktır. Bu noktada unutulmamalıdır ki, bir temel hak ve özgürlüğe tek başına sınırlama getirmenin diğer haklar açısından herhangi bir sınırlama etkisi doğurmayacağını söylemek hiçbir surette mümkün değildir. Hakların bütünlüğü yukarıda anlatıldığı üzere temel hak ve özgürlükler açısından negatif statü haklarının pozitif statü haklarından ayıramayacağını göstermiştir. Eğer hakların birini diğerinden üstün tutmak gerekseydi, bu üstün tutulan hakka daha yoğun bir güvence sağlanmasını gerektirecekti. Böyle bir durumun ortaya çıkması olasılığında kişilerin temel hak ve özgürlüklerinin her birinin eşit korumalara sahip olmaması bireylerin mağduriyetlerine yol açabilirdi.

SONUÇ

Windsheid'a göre hak "*Fertlere tanınan bir irade hâkimiyeti veya irade gücüdür.*" (Tuhr 1983: 54 vd.) Bu teoride esas olan irade hâkimiyetinin güce ve yöneldiği hedeftir. Haklar farklı sınıflandırmalara tabi tutulmaktadır. Bu tasniflerden en yaygın olanı Georg Jellinek'in geliştirdiği yöntemdir haklar üçe ayrılır; Negatif statü hakları, pozitif statü hakları, aktif statü hakları. Hakkın, hukuken güvence altına alınan bir menfaat olduğundan hareket edilerek yapılan tasnifle kamu hukuku, özel hukuk ayrımına varılacaktır. Hakların farklı kriterlere göre tabi tutuldukları tasnifler, hakların birbirlerinden ayrılabilen nitelikte oldukları anlamına gelmeyecektir. Haklar, hakların bütünlüğü ilkesine göre birbirlerinden ayrı tutulamazlar ve bir bütündürler.

Esasen bireyin varoluşundan kaynaklanan birinci kuşak hakları güvence altına alan devletin, değişen ve gelişen toplumsal yaşamla bu güvencenin bir adım ötesine giderek haklar yelpazesini genişletmiş ve bireyin sosyal ve ekonomik varlığını konu edinen ikinci kuşak hakları tanımıştır. Devletin tanıdığı bu ikinci kuşak haklara, hakların bütünlüğü çerçevesinde birinci kuşak haklar seviyesinde koruma sağlanması gereksinimi doğmaktadır.

Bu çalışmanın konusunu oluşturan sosyal ve ekonomik hakların, hakların bütünlüğü çerçevesinde incelenmesi sonucunda, ikinci kuşak hakların, birinci kuşak haklardan, temel hak ve özgürlüklere sağlanması gereken güvence anlamına geride kaldığı izlenimi oluşmaktadır.

KAYNAKÇA

- AKAD, Mehmet vd. (2016), *Genel Kamu Hukuku*, Der Yayınları, İstanbul.
- TUHR, Andreas Von (1983), *Borçlar Hukukunun Umumi Kısmı* (Cilt .I-II)
- ANAYURT, Ömer (2015), *Hukuka Giriş ve Hukukun Temel Kavramları*, Seçkin Yayınları, Ankara, 2015
- ANAYURT, Ömer (1998), *Türk Anayasa Hukukunda Toplanma Hürriyeti*, İstanbul Kazancı Yayınları.
- ANAYURT, Ömer (2000), *Türk Anayasa Hukukunda Toplanma Hürriyeti*, İstanbul Kazancı Yayınları
- DURAL, Mustafa (2013), *Türk Özel Hukuku*, Filiz Kitabevi, İstanbul.
- GEMALMAZ, Mehmet Semih (2011), *Ulusalüstü İnsan Hakları Hukuku Belgeleri Cilt:1*, Legal Yayıncılık, İstanbul.
- GÖZLER, Kemal (2000), *Anayasa Hukukunun Genel Esasları*, Ekin Yayınları, Bursa.
- GÖZÜBÜYÜK, Şeref (2013), *Hukuka Giriş ve Hukukun Temel Kavramları*, -Turhan Kitabevi, Ankara.
- JELLİNEK, George (1913), *L' Etat Modern et son droit*, Cilt II, Paris, 51-57.
- SUNGURBEY, İsmet (2003), *Medeni Hukukun Temel Sorunları*, Ankara.
- KABOĞLU, İbrahim (2012), *Anayasal Sosyal Haklar* (Avrupa Sosyal Şartı, Karşılaştırmalı Hukuk ve Türkiye), Legal Yayıncılık, İstanbul.
- KAPANİ, Münci (1993), *Kamu Hürriyetleri*, Yetkin Yayınları, Ankara.
- YARSUVAT, Duygu (1978), *Çalışma Ceza Hukuku*, İstanbul: İstanbul Üniversitesi Yayınları.

Pir Murat SİVRİ

SEFERBERLİĞİN İLANINDAN SARIKAMIŞ HAREKÂT'INA KADARKİ GELİŞMELERDE HAFIZ HAKKI BEY

Ferdi AKBAŞ

GÖRDES İLÇESİNİN EĞİTİM COĞRAFYASI

Burak Muhammet GÖKLER

BELEN ABDURRAHMAN PAŞA TÜRBESİ VE MEZARLIĞI

Nagehan GÜLER

ÂŞTİYÂNÎ'YE GÖRE HÜLÂGÛ HÂN'IN SİYASETİNE KISA BİR BAKIŞ

İlker ÖNAL /Kadir BENDAŞ

SİNOPTİK ÇAĞDA GÖZETİMİN MORFOLOJİSİ:TAKİP EDİLMEK VE İNTERNET REKLAMCILIĞI

Yavuz KILIÇ / Gülsen HIRA

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ATATÜRK KİTAPLIĞI OSMAN ERGİN YAZMALARİ OE_YZ_0119 NUMARAYA KAYITLI MECMÛ'ADAN HAREKETLE YÛNUS DÎVÂNINA İLAVE TEKLİFLER

Gözde KARAKAYA

PLATON'UN DEMOKRASİ ANLAYIŞINA UYGUN İNSAN FİGÜRÜ

Uğur KARCIOĞLU

TÜRK KÜLTÜRÜNDE ATIN ÖNEMİ VE ATA SPORLARIMIZDAN ATLI CİRİT OYUNU

Büşra COŞANAY

TASAVVUF DÜŞÜNCESİNDE SEYR U SÛLÛK ÜZERİNE BİR İNCELEME

Neslihan Aybike CEYLAN

KAMU HUKUKU (GENEL KAMU HUKUKU) SOSYAL VE EKONOMİK HAKLAR VE HAKLARIN BÜTÜNLÜĞÜ İLKESİ

Necmiye ÖZBEK ARSLAN

GELİBOLULU ÂLÎ'NİN MİHR Ü MÂH MESNEVİSİNİ JUNG'İN ARKETİPSEL SEMBOLİZM KURAMI AÇISINDAN OKUMA DENEMESİ

Hasan DEMİRCİ

24 TEMMUZ 1923 TARİHLİ LOZAN (LAUSANNE) BARIŞ ANDLAŞMASI'NIN TÜRK VE DÜNYA TARİHİ AÇISINDAN YERİ VE ÖNEMİ

Damlanur KÜÇÜKYILDIZ

TELİF HAKLARI ÜZERİNE HUKUKİ BİR İNCELEME: HALK KÜLTÜRÜ ÜRÜNLERİNDE TELİF HAKKI / KİTAP TANITIMI

ANASAY

anasaydergisi@hotmail.com

ISSN 2587-2001

9 772587 200005